

РОМАНОВ М. Ю.,старший слідчий в особливо важливих
справах*(Головне слідче управління
Національної поліції України)*

аспірант заочної форми навчання

(Національна академія внутрішніх справ)

УДК 342.951

DOI <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2021.5.30>**ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ СУДОВОГО КОНТРОЛЮ,
ПРОКУРОРСЬКОГО НАГЛЯДУ ТА ВЗАЄМОДІЇ З ГРОМАДСЬКІСТЮ
В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДРОЗДІЛІВ ДІЗНАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ**

У статті на підставі аналізу наукових позицій учених, а також законодавства України узагальнено підходи до тлумачення поняття організаційно-правових засад дізнання як форми спрощеного досудового розслідування кримінальних правопорушень, прокурорського нагляду, судового контролю та взаємодії з громадськістю.

Охарактеризовано загальноправові підстави функціонування підрозділів дізнання у співпраці з органами судової влади, прокуратури України та громадськістю. Доведено, що сутність цієї взаємодії, хоч і виражається в багатьох формах, має на меті забезпечити виконання завдань кримінального провадження та охорону прав і свобод людини й громадянина.

Додатково обґрунтовано наукову позицію щодо того, що взаємодією у класичному розумінні є консолідація (спрямування в одному векторі) компетентних у відповідному питанні сил і засобів, що уможливить найбільш ефективне досягнення поставлених цілей із мінімальними ризиками невдач та максимальним відсотком успіху.

Наведено конкретні приклади та охарактеризовано загальні підходи до встановлення значення взаємодії для досудового розслідування кримінальних проступків, що виражається в можливості опрацювання значної кількості охопленої інформації в максимально стислий термін (що безпосередньо визначено статтями 2 «Завдання кримінального провадження» та 219 «Строки досудового розслідування» Кримінального процесуального кодексу України).

Запропоновано докорінно змінити підходи до визначення взаємодії з громадськістю в досудовому розслідуванні кримінальних проступків шляхом розроблення окремих організаційно-розпорядчих нормативних актів, які передбачатимуть форми такої взаємодії та цілісно формуватимуть правовий статус у відповідній сфері як окремих громадян, так і громадськості загалом.

Підкреслено необхідність подальшого наукового опрацювання відповідного питання на більш глибокому та глобальному рівні, оскільки за результатами аналізу встановлено, що від ефективності взаємодії всіх допустимих законодавством України суб'єктів у досудовому розслідуванні кримінальних проступків залежить ефективність захисту прав і свобод людини й громадянина, а також швидкість їх поновлення.

Ключові слова: дізнання, організаційно-правові засади, взаємодія з громадськістю, прокурорський нагляд, судовий контроль.

Romanov M. Yu. Organizational and legal principles of judicial control, prosecutorial supervision and interaction with the public in the activities of inquiry units of the National Police of Ukraine

Based on the analysis of scientific positions of scientists, as well as the legislation of Ukraine, the article summarizes approaches to the interpretation of the concept of organizational and legal principles, inquiry as a form of simplified pre-trial investigation of criminal offenses, prosecutorial supervision, judicial control and public relations.

The general legal grounds for the functioning of inquiry units in cooperation with the judiciary, the Prosecutor's Office of Ukraine and the public are described, it is proved that the essence of this interaction, although expressed in many forms.

In addition, the scientific position is substantiated that the interaction in the classical sense is the consolidation (direction in one vector) of competent forces and means, which will allow the most effective achievement of goals, with minimal risk of failure and maximum success rate.

Specific examples are given and general approaches to establishing the importance of cooperation for pre-trial investigation of criminal offenses are described, which is expressed in the possibility of processing a significant amount of covered information in the shortest possible time (directly defined by Articles 2 "Criminal Procedure Tasks" and 219 "Pre-trial investigation" of Criminal Procedure Code of Ukraine).

It is proposed to radically change the approaches to determining interaction with the public in the pre-trial investigation of criminal offenses, by developing separate organizational and administrative regulations that would provide forms of such interaction and fully form the legal status of individual citizens and the public as a whole.

Emphasis is placed on the need for further scientific study of the issue at a deeper and global level, as the analysis shows that the effectiveness of the interaction of all legal entities in the pre-trial investigation of criminal offenses depends on the effectiveness of protection of human and civil rights and freedoms, their renewal.

Key words: *inquiry, organizational and legal bases, interaction with the public, prosecutorial supervision, judicial control.*

Вступ. Питання наукового осмислення проблем функціонування дізнання як новоствореного структурного підрозділу Національної поліції України у світлі євроінтеграційних процесів та утвердження прав і свобод людини й громадянина постають найбільш гостро. Традиційний підхід до визначення основних елементів взаємодії в досудовому розслідуванні, запропонований ученими-адміністративістами, розглядає її як трискладову систему «орган досудового розслідування – прокуратура – суд». Натомість сучасні тенденції демократичного суспільства та зрілість суспільної єдності й громадської відповідальності зумовлюють небайдужість громадського суспільства до процесів досудового розслідування кримінальних проступків, а також кримінальних правопорушень загалом.

У зв'язку із зазначеним у статті звертається увага на можливість розгляду взаємодії з громадськістю як однієї з основних організаційно-правових форм взаємодії в досудовому розслідуванні, оскільки саме від належної організації взаємодії зазначених ланок залежить кінцевий результат досудового розслідування у формі дізнання з огляду на стислість строків і «спрощеність» відповідного порядку.

Чинне законодавство передбачає декілька форм взаємодії дізнавачів із різними суб'єктами, серед яких – органи прокуратури (у межах виконання ними функцій із нагляду за дотриманням прав і свобод людини й громадянина у кримінальному провадженні), слідчі судді, що виконують контрольні функції у визначених кримінальним процесуальним законом межах, а також громадськість, взаємодія з якою передбачена Законом України «Про Національну поліцію». Тому здійснення дослідження організаційно-правових засад судо-

вого контролю, прокурорського нагляду та взаємодії з громадськістю в діяльності підрозділів дізнання Національної поліції України, на нашу думку, є надзвичайно важливим, а отримані в результаті наукових пошуків рекомендації можна буде використати в подальшій практичній діяльності та для оптимізації механізму взаємодії між підрозділом дізнання (дізнавачем), слідчим суддею, органом прокуратури (прокурором) і громадянським суспільством.

Стан дослідження. Проблеми організаційно-правового забезпечення діяльності органів досудового розслідування частково розглядали у фундаментальних дослідженнях такі вчені, як В. Бурлака, Р. Дударець, В. Дрозд, М. Калатур, О. Кобзар, О. Татаров, М. Цуцкірідзе, С. Чернявський та інші. Проблеми здійснення прокурорського нагляду та судового контролю ставали предметом наукових пошуків таких авторитетних правників, як Ю. Аленін, І. Гловюк, В. Гринюк, О. Капліна, П. Каркач, М. Погорецький, Ю. Полонський, О. Толочко та інші. Окремі питання організації роботи підрозділів поліції та їх взаємодії з інститутами громадянського суспільства, а також його поняття в контексті взаємодії з поліцією досліджували І. Беспалько, В. Глушкова, Н. Горбова, О. Дрозд, Д. Заброта, В. Захарова, Д. Кисленко, А. Коваленко, А. Колодій, Л. Наливайко, П. Шаганенко, Ю. Шемшученко, В. Шинкарук та інші науковці.

Проте, незважаючи на таку варіативність і мультидисциплінарність наукових досліджень, що частково висвітлювали представлену тему, залишаються актуальними питання організаційно-правового забезпечення діяльності підрозділів дізнання Національної поліції України.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження організаційно-правових засад судового контролю, прокурорського нагляду та взаємодії з громадськістю в діяльності підрозділів дізнання Національної поліції України. Досягнення поставленої мети потребує виконання низки дослідницьких завдань, зокрема: а) провести загальнотеоретичний аналіз поняття та сутності організаційно-правових засад функціонування підрозділів дізнання Національної поліції України; б) дослідити нормативно-правові акти, що визначають юридичні засади взаємодії (контролю, нагляду) з підрозділами дізнання Національної поліції України; в) узагальнити наукові позиції щодо взаємодії дізнавачів Національної поліції України із судовою гілкою влади, прокуратурою України та представниками громадянського суспільства.

Результати дослідження. Забезпечення прав і свобод людини й громадянина в досудовому розслідуванні кримінальних проступків є одним із найбільш пріоритетних питань не лише кримінального процесу, а й адміністративного права. Від належної організації взаємодії суб'єкта досудового розслідування (у цьому випадку дізнавача) з іншими процесуальними суб'єктами залежить рівень забезпеченості правами та свободами осіб у кримінальному процесі загалом.

З огляду на зазначене постає необхідність наукових розвідок у напрямі організаційно-правових засад взаємодії дізнавача та прокурора в досудовому розслідуванні, оскільки безперешкодне й ефективне комюніке дасть змогу ефективно здійснювати захист прав і свобод людини та громадянина, чії права були порушені, а також досягати інших визначених чинним законодавством України завдань кримінального процесу.

Поняття взаємодії вчені тлумачать по-різному, тому для більш ефективного використання наукової термінології пропонуємо узагальнити наявні наукові підходи до її тлумачення з метою подальшого її застосування.

Так, об'єктивну необхідність взаємодії, що зумовлюється водночас спільністю завдань, які стоять перед різними відомствами, органами та підрозділами, що уповноважені протидіяти злочинності, і відмінності в їхньому функціональному та структурному стані неодноразово досліджували авторитетні вітчизняні вчені [1, с. 27]. Наприклад, Г. Бондар стверджує, що взаємодія існує там, де наявний спільний інтерес, а тому під час розслідування злочинів взаємодія спостерігається між правоохоронними органами, оскільки вони мають одну мету – розкриття та розслідування злочинів [2, с. 46–48]. Своєю чергою В. Ковальов наголошує на тому, що взаємодія проявляється насамперед у консолідації сил і засобів суб'єктів, що взаємодіють, для досягнення єдиної мети [3, с. 24].

Таким чином, взаємодією дізнавача з прокурором у досудовому розслідуванні кримінальних проступків є насамперед комплекс передбачених законодавством України спільних дій обох суб'єктів, що спрямовані на досягнення завдань і цілей досудового розслідування, що встановлені Кримінальним процесуальним кодексом України (далі – КПК України).

Водночас для встановлення предмета взаємодії необхідно визначити спільність виконуваних обов'язків і повноважень, тобто коло завдань, під час виконання яких, власне, і відбувається взаємодія дізнавача та прокурора.

Так, відповідно до Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України, затвердженого Наказом Міністерства внутрішніх справ України від 20 травня 2020 р. № 405, основною функцією є організація взаємодії підрозділів дізнання з іншими підрозділами Національної поліції України, слідчими та детективами інших правоохоронних органів, суб'єктами, що здійснюють судово-експертну діяльність, підрозділами, що здійснюють оперативно-розшукову діяльність, а також прокурорами, які здійснюють нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням [4], що здійснюється безпосередньо дізнавачем у досудовому розслідуванні шляхом складання процесуальних документів, які потребують погодження з певним суб'єктом, спрямовані на доручення проведення певних дій або мають на меті отримання дозволу на проведення певних процесуальних дій.

Водночас функції прокурора в досудовому розслідуванні кримінальних проступків визначаються низкою нормативно-правових актів різного рівня юридичної сили. Зокрема, у статті 131¹ Конституції України встановлюється, що в Україні діє прокуратура, яка здійснює підтримання публічного обвинувачення в суді, організацію та процесуальне керівництво досудовим розслідуванням, вирішення відповідно до закону інших питань під час кримінального провадження, нагляд за негласними та іншими слідчими й розшуковими діями органів правопорядку, представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом [5].

Своєю чергою в Законі України «Про прокуратуру» від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII встановлено правові засади організації та діяльності прокуратури України, статус прокурорів, порядок здійснення прокурорського самоврядування, а також систему прокуратури України. Стаття 25 «Нагляд за додержанням законів органами, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство» цього закону регламентує, що прокурор здійснює нагляд за додержанням законів органами, які провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство, та користується при цьому правами і виконує обов'язки, передбачені Законом України «Про оперативно-розшукову діяльність» та Кримінальним процесуальним кодексом України. Надані в межах повноважень письмові вказівки прокурора органам, що провадять оперативно-розшукову діяльність, дізнання й досудове слідство, є обов'язковими для цих органів і підлягають негайному виконанню [6].

Відповідно до частини 2 статті 36 «Прокурор» КПК України прокурор, здійснюючи нагляд за додержанням законів під час проведення досудового розслідування у формі процесуального керівництва досудовим розслідуванням, уповноважений мати повний доступ до матеріалів, документів та інших відомостей, що стосуються досудового розслідування, і доручати органу досудового розслідування проведення досудового розслідування.

КПК України передбачає також взаємодію дізнавача із судовими органами України, що полягає у здійсненні судом специфічних функцій, які виражаються в реалізації судового контролю за процесом досудового розслідування. Натомість питання організаційно-правових засад взаємодії відповідних суб'єктів залишається невизначеним.

На думку вітчизняного дослідника М. Коваліва, суди відіграють вагомий роль у розбудові демократичної правової держави та забезпеченні злагоди в суспільстві, а також є надійним гарантом додержання прав і свобод людини у здійсненні правосуддя. Так, у латинській мові слова «правосуддя» та «справедливість» є синонімами. Отже, справедливість визнається основою діяльності судових органів [7, с. 49].

У зв'язку із зазначеним вважається, що судовий контроль, що має зовнішньоінституційний характер, є найбільш незалежним та ефективним, а з огляду на повноваження судової гілки влади, які здебільшого визначаються Конституцією України та Законом України «Про судоустрій і статус суддів», самостійність відповідної інституції аргументується її правовою природою та є гарантією дотримання прав і свобод людини й громадянина.

Водночас вітчизняні дослідники поділяють судовий контроль за дотриманням прав людини під час досудового розслідування на два основні види: превентивний (попереджувальний, або дозвільний, що полягає в наданні дозволу на проведення певної слідчої (розшукової) дії, на застосування заходу забезпечення кримінального провадження, що обмежує конституційні права й свободи особи) і постфактум (подальший, або наступний, що полягає в перевірці правомірності обмеження прав і свобод людини та їх відновленні в разі незаконного порушення (оскарження рішень, дій чи бездіяльності учасників кримінального провадження)) [8]. При цьому визначення повноважень слідчого судді, що безпосередньо пов'язані із взаємодією з дізнавачем, можливе лише внаслідок аналізу норм КПК України.

Так, наприклад, у частині 1 статті 233 «Проникнення до житла чи іншого володіння особи» КПК України передбачається можливість проникнення до житла чи іншого володіння особи на підставі ухвали слідчого судді (як зазначають деякі вчені-процесуалісти, це стосується також слідчих (розшукових) дій, наприклад обшуку, огляду, слідчого експерименту, що проводяться в житлі або іншому володінні особи [9]), що ухвалюється на підставі клопотання відповідних осіб, зокрема й дізнавача.

Також у статті 268 «Установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу» КПК України передбачається можливість застосування технічних засобів для локалізації місцезнаходження радіоелектронного засобу, у тому числі мобільного терміналу систем зв'язку, та інших радіовипромінювальних пристроїв, активованих у мережах операторів рухомого (мобільного) зв'язку, без розкриття змісту повідомлень, що передаються, якщо в результаті його проведення можна встановити обставини, що мають значення для кримінального провадження [10]. Водночас стаття 248 «Розгляд клопотання про дозвіл на проведення негласної слідчої (розшукової) дії» КПК України встановлює механізм розгляду клопотання дізнавача на проведення вказаної негласної слідчої (розшукової) дії слідчим суддею, що своєю чергою також є одним із видів судового контролю за досудовим розслідуванням кримінальних проступків.

Крім цього, у статтях 303–308 КПК України передбачене оскарження визначеного законом переліку рішень, дій чи бездіяльності органів досудового розслідування або прокурора під час досудового розслідування до слідчого судді місцевого суду, що й забезпечує належне функціонування судового контролю (подальшого) у тому вигляді, у якому здійснене його регламентування законодавцем.

Таким чином, варто аргументувати, що взаємодія дізнавача зі слідчим суддею, який є суб'єктом здійснення судового контролю, полягає у виконанні слідчим суддею своїх безпосередніх обов'язків із недопущення порушення прав і свобод людини й громадянина у кримінальному провадженні. Безперечним є факт кримінального процесуального характеру такої взаємодії, проте необхідно підкреслити, що будь-яка взаємодія, навіть здійснювана у кримінальному провадженні, має адміністративний характер (хоча й має в цьому випадку кримінальні процесуальні наслідки).

Крім цього, дедалі частіше в наукових дослідженнях постає питання аналізу ролі та значення громадськості у взаємодії з поліцією. У Законі України «Про Національну поліцію» передбачається взаємодія громади та поліції в контрольно-звітному форматі, тоді як КПК України, галузеве законодавство та перелік нормативно-правових актів уможливають співпрацю підрозділів дізнання та громадськості на паритетних засадах (створюють організаційно-правові підстави для неї).

Багато вчених підкреслюють, що взаємодія органу досудового розслідування з громадськістю визначається як «форми непроцесуальної взаємодії», які, на відміну від процесуальних, не закріплені в КПК України [11]. На нашу думку, ці форми можуть бути реалізовані

у співпраці з окремими небайдужими громадянами, громадами, громадськими організаціями та іншими об'єднаннями громадян, що суттєво впливає на забезпечення прав і свобод людини й громадянина в досудовому розслідуванні.

На підтвердження аргументованої тези можна навести думку В. Малярової, яка вважає, що допомога громадськості під час досудового розслідування полягає в таких діях:

- безпосередньому виявленні та припиненні громадянами кримінальних правопорушень;
- сприянні в розшуку й затриманні правопорушника;
- повідомленні правоохоронним органам даних, що допомагають розкриттю кримінальних правопорушень;
- участі в підготовці та проведенні слідчих (розшукових) дій;
- з'ясуванні причин та умов, що сприяли вчиненню кримінальних правопорушень [12].

Ми цілком поділяємо думку зазначеного автора та вважаємо за доцільне навести приклади, що демонструють безпосередність взаємодії громадськості та дізнавача в досудовому розслідуванні, оскільки саме така взаємодія безпосередньо передбачена в КПК України. Так, у частині 7 статті 223 «Вимоги до проведення слідчих (розшукових) дій» КПК України передбачається обов'язок запрошення не менше двох незаінтересованих осіб (понятих) для пред'явлення особи, трупа чи речі для впізнання, огляду трупа, у тому числі пов'язаного з експертизою, слідчого експерименту, освідчення особи.

О. Хахуцьк вважає, що понятій – це повнолітня фізична особа, яка добровільно залучається до проведення слідчої (розшукової) або процесуальної дії у кримінальному провадженні з метою засвідчення своїм підписом відповідності записів у протоколі виконаним діям, за якими вона спостерігає [13]. На нашу думку, таке визначення терміна «понятий» (яке, на жаль, досі не закріплене в чинному законодавстві) у контексті дотримання норм кримінального процесуального права, а також необхідності дотримання прав і свобод людини й громадянина варто розцінювати як безпосередню взаємодію з громадськістю, що має процесуальні наслідки в конкретному випадку. Водночас ця норма, регламентована в КПК України, є ще одним прикладом норми кримінального процесуального права, що має адміністративно-правовий характер.

Своєю чергою В. Малярова вважає, що до окремого виду взаємодії слідчого з громадськістю можна віднести особисту поруку [12], яка передбачена у статті 180 «Особиста порука» КПК України, де встановлено, що особиста порука полягає в наданні особами, яких слідчий суддя, суд вважає такими, що заслуговують на довіру, письмового зобов'язання про те, що вони поручаються за виконання підозрюваним, обвинуваченим покладених на нього обов'язків і зобов'язуються за необхідності доставити його до органу досудового розслідування чи в суд на першу про те вимогу [10]. У цьому випадку взаємодія дізнавача з громадськістю передбачає допомогу підозрюваному, обвинуваченому (тобто стороні захисту) та водночас враховує, що контроль за виконанням цього зобов'язання здійснює орган досудового розслідування, тому питання про двосторонній формат юридичних відносин є риторичним.

Підсумовуючи розгляд питання про взаємодію дізнавача з громадськістю в досудовому розслідуванні кримінальних проступків, варто констатувати, що метою цієї взаємодії є виконання завдань кримінального провадження за допомогою організаційно-правових засад, що регламентовані, зокрема, Кримінальним процесуальним кодексом України, у спосіб залучення небайдужих громадян до проведення окремих слідчих (розшукових) дій.

Висновки. Унаслідок аналізу підходів до тлумачення поняття та змісту дізнання як форми досудового розслідування кримінальних проступків, сутності та змісту поняття взаємодії загалом і взаємодії в досудовому розслідуванні зокрема, а також правового статусу прокурора, слідчого судді та громадськості у відповідному процесі можемо зробити такі узагальнення:

1. Обґрунтовано наукову позицію щодо того, що взаємодією у класичному розумінні є консолідація (спрямування в одному векторі) компетентних у відповідному питанні сил

і засобів, що уможливить найбільш ефективне досягнення поставлених цілей із мінімальними ризиками невдач та максимальним відсотком успіху.

2. Значення взаємодії для досудового розслідування кримінальних проступків виражається в тому, що, як інструмент швидкого й ефективного досягнення цілей досудового розслідування та виконання завдань кримінального провадження, вона в такий спосіб уможливує опрацювання значної кількості охопленої інформації в максимально стислий термін (що безпосередньо визначається у статтях 2 «Завдання кримінального провадження» та 219 «Строки досудового розслідування» КПК України).

3. Взаємодією дізнавача з прокурором у досудовому розслідуванні кримінальних проступків є насамперед комплекс передбачених законодавством України спільних дій обох суб'єктів, що спрямовані на досягнення завдань і цілей досудового розслідування, які встановлені в КПК України.

4. Взаємодія дізнавача із судом (слідчим суддею) полягає в неухильному виконанні дізнавачем своїх службових обов'язків із недопущення порушення прав і свобод людини у кримінальному провадженні та реалізації слідчим суддею наданих йому законодавством України повноважень стосовно права приймати рішення щодо обмеження конституційних прав і свобод людини й громадянина, а також розгляду скарг на діяльність дізнавача.

5. Взаємодія дізнавача з громадськістю в досудовому розслідуванні кримінальних проступків має декілька форм реалізації, що безпосередньо пов'язані з установленими в КПК України положеннями щодо обов'язковості участі незаінтересованих осіб у проведенні слідчих (розшукових) дій, а також добровільного взяття на себе обов'язків понятого. Крім цього, основною метою взаємодії громадськості та дізнавача в досудовому розслідуванні є виконання завдань кримінального провадження.

На нашу думку, ефективізація взаємодії зазначених суб'єктів у досудовому розслідуванні має бути реалізована насамперед за допомогою видання організаційно-розпорядчих актів адміністративного характеру, що спрямовані на ліквідацію дублюючих функцій прокурора та дізнавача, створення ефективного цифрового середовища обміну інформацією в досудовому розслідуванні (у форматі «слідчий суддя – прокурор – дізнавач»), а також утворення програм спільних заходів, що орієнтовані на організацію належного комюніке (середовища діалогу) для подолання ймовірних проблемних питань організаційного змісту.

Крім цього, необхідно докорінно змінити підходи до визначення взаємодії з громадськістю в досудовому розслідуванні кримінальних проступків шляхом розроблення окремих організаційно-розпорядчих нормативних актів, які не лише міститимуть у собі такі прогалини законодавства, як термінологічні особливості тлумачення поняття «понятій», та визначатимуть їх, а й передбачать інші форми та цілісно сформулюють правовий статус як окремих громадян, так і громадськості загалом у відповідній сфері.

Список використаних джерел:

1. Кобзар О. Взаємодія як вид соціальної діяльності в боротьбі зі злочинністю. *Південноукраїнський правничий часопис*. 2011. № 3. С. 25–27.
2. Бондар Г. Правове забезпечення взаємодії слідчих правоохоронних відомств у кримінальному судочинстві України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Харків, 2004. 230 с.
3. Ковальов В. Взаємодія слідчого з працівниками експертної служби МВС України : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2007. 228 с.
4. Про затвердження Положення про організацію діяльності підрозділів дізнання органів Національної поліції України : Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 20 травня 2020 р. № 405 / Міністерство внутрішніх справ України. *Офіційний вісник України*. 2020. № 46. С. 64. Ст. 1481.
5. Конституція України : Закон України від 28 червня 1996 р. № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 1996. № 30. Ст. 141.
6. Про прокуратуру : Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1697-VII / Верховна Рада України. *Відомості Верховної Ради України*. 2015. № 2–3. Ст. 12.

7. Ковалів М. Судовий контроль як гарантія забезпечення прав та свобод громадян. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична.* 2011. Вип. 3. С. 117–124.

8. Роль слідчого судді у кримінальному провадженні (2019–2020 роки): звіт за результатами дослідження / Ю. Белоусов, В. Венгер, А. Орлеан, Є. Крапивін, С. Шапутько, В. Яворська. Київ, 2020. 252 с.

9. Сиза Н. Повноваження слідчого судді щодо здійснення судового контролю у кримінальному процесі України. *Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право».* 2012. № 2(6). URL: <http://lj.oa.edu.ua/articles/2012/n2/12snpkpu.pdf> (дата звернення: 10.09.2021).

10. Кримінальний процесуальний кодекс України : Закон України від 13 квітня 2012 р. № 4651-VI / *Верховна Рада України. Офіційний вісник України.* 2012. № 37. Ст. 1370.

11. Пясковський В. Непроцесуальні форми взаємодії слідчого з оперативними підрозділами та іншими державними установами й громадськими організаціями під час розслідування насильницьких злочинів, учинених щодо неповнолітніх. *Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ.* 2015. № 4(97). С. 249–258.

12. Малярова В., Дмитрієва Л. Види і форми взаємодії під впливом нового кримінального процесуального законодавства. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія «Право».* 2017. Вип. 43. Т. 2. С. 179–182.

13. Хахуцяк О. Статус понятого у кримінальному провадженні. *Юридична наука.* 2015. № 4. С. 154–160. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/jnn_2015_4_17 (дата звернення: 10.09.2021).

